

[Aksel Larsen.]

„Må jeg tillade mig at håbe, at det ærede medlem ikke får ret...“

Det pinlige ved det er, at jeg fik ret; det pinlige er, at der, hvis man skal tage det alvorligt, at socialdemokratiet nu har fremsat sit eget forslag til prislov, ikke er blevet andet end håb ud af det, det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde i fjor. Måske skal jeg tage det socialdemokratiske forslag som en trykt erkendelse af, at min kritik af prisloven i fjor var berettiget.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen udtalte, da han var gået af som handelsminister, umiddelbart før lovforslagets vedtagelse sin tilfredshed med lovforslaget og sin sikre tro på, at loven ville blive administreret rigtigt. Han sagde den 10. november i fjor — man kan læse det i folketingsstenden for 1950—51, sp. 694 —

„Vi har opnået, eller der er opnået, må jeg korrekt sige, enstemmighed i priskontrolrådet, hvori bl. a. også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sidder. Der er således fra prismyndighedernes side tilkendegivet vilje til at tage den nye situation i agt.“

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen tilføjede vendt mod os kommunister og vore ændringsforslag, vore forslag om skærpet priskontrol:

„At komme med en række demonstrationsforslag i den situation, under de politiske vilkår, som foreligger, hvor vi har vort forslag at henholde os til, henfører jeg under almindelig politisk demonstration, hvad jeg beklager det ærede medlem hr. Aksel Larsen føler sig foranlediget til, og udfra disse synspunkter stemmer vi hans forslag ned.“

Ja, sådan var det ærede medlem hr. H. C. Hansens stilling endnu den 10. november i fjor, umiddelbart før afstemningen. Da var han altså evig tilfreds, og da var det demonstrationsforslag at forlange en skærpet affattelse af prisloven. Jeg ved ikke, om jeg nu skal opfatte det socialdemokratiske lovforslag som et demonstrationsforslag, eller om jeg skal opfatte det som et udtryk for, at man er ved at gå i sig selv, at man erkender, at man havde uret i fjor, og at kommunisterne havde ret. Jeg vil naturligvis helst det sidste, men håbe altfor stærkt på det tør jeg ikke. Det socialdemokratiske lovforslag skal jo, efter hvad der er sagt af den socialdemokratiske ordfører, være så langt bedre end den gældende prislov. Det er også muligt, at det er det på nogle områder, navnlig på de områder, hvor man i en lidt anden form har givet udtryk for det samme

som det, der stod i vore ændringsforslag i fjor, de ændringsforslag, som socialdemokratiet efter opfordring af de ærede medlemmer hr. Lars P. Jensen og hr. H. C. Hansen stemte imod.

§ 1 i det socialdemokratiske lovforslag er jo en formålsparagraf. Den siger:

„Formålet med denne lov er at beskytte forbrugerne ved at begrænse avancer og priser“ o. s. v.

Ja, tanken i den er jo i hvert fald den samme som i vort ændringsforslag fra i fjor, hvor der står:

„Ved lovens administration skal det tilstræbes gennem kontrol med priser og avancer mest muligt at hindre prisstigninger, som rammer forbrugerne, og at nedsætte priser og avancer, som er for høje.“

Det kan være en smagssag, hvilken formulering man foretrækker. Jeg er naturligvis glad for, at socialdemokratiet idémæssigt er kommet til det resultat, at man bør have noget i retning af det, de stemte imod i fjor, og som vi havde foreslået. Men så vil jeg i hvert fald have lov til at gøre opmærksom på, hvorfra de har ideen.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har meget stærkt kritiseret, at den nuværende lov på visse punkter er uklart affattet, f. eks. på det punkt, hvor det tales om, at såfremt konkurrencen er tilstrækkeligt virksom til at sikre en fri prisdannelse, kan myndighederne ikke gribe ind. Ja, det er netop noget lignende, jeg kritiserede i fjor, jeg har også kritiseret det her, men jeg synes ærligt og redeligt ikke, det er mere klart eller skaber mere utvetydighed, eller at det er lettere at arbejde efter, hvad der står i det socialdemokratiske forslags § 12, stk. 1:

„Det påhviler priskontrolrådet at gribe ind overfor priser, avancer og forretningsbetingelser, der efter rådets skøn stiller forbrugerne ringere, end tilfældet ville være under fri konkurrence med hensigtsmæssigt arbejdende virksomheder.“

Det er altså et skøn, og det kommer altså an på, hvem der udøver skønnet, og hvordan de er indstillet. Jeg skulle ønske, at man fik en noget klarere formulering, og jeg må have lov til at sige — det skal ikke genere mig, om socialdemokratiet vil indarbejde det i deres forslag —, at det eneste virkeligt effektive efter min mening er et forbud imod enhver prisforhøjelse, hvis nødvendighed ikke forud er dokumenteret overfor myndighederne, og som ikke, før den sættes i kraft, er godkendt af myndighederne.

Så står der i socialdemokratiets forslag § 13, stk. 1, at